

Formulář pro uplatnění připomínek, stanovisek a názorů

NÁZEV NÁVRHU ROZHODNUTÍ KE KONZULTACI:

Návrh rozhodnutí o ceně pro společnost Telefonica Czech Republic, a.s., se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle, IČ 60193336, ve věci změny povinnosti uložené rozhodnutím č. CEN/3/04.2010-67 (dále také jen „návrh“)

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE DOTČENÉHO SUBJEKTU:

Obchodní firma / název / jméno a příjmení:

Telefonica Czech Republic, a.s.

IČ (bylo-li přiděleno):

60193336

Kontaktní osoba (vč. telefonního čísla a adresy elektronické pošty):

Ing. Jan Císař +420 602 467 983, jan.cisar@o2.com

DŮVĚRNOST POSKYTNUTÝCH INFORMACÍ:

Český telekomunikační úřad bude považovat zde poskytnuté informace za důvěrné, pouze pokud je dotčený subjekt označí jako důvěrné nebo jako obchodní tajemství.

Český telekomunikační úřad si vyhrazuje právo použít poskytnuté údaje, s výjimkou údajů označených jako důvěrné nebo jako obchodní tajemství, a tyto údaje též uveřejnit podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací na diskusním místě.

Datum: 12.10.2012

Jméno, příjmení, funkce oprávněné osoby:

Ing. Jan Císař

specialista pro regulační záležitosti

Podpis oprávněné osoby *) (*podepsáno elektronicky*)

*) V případě zaslání tohoto formuláře elektronickou poštou nutno podepsat příslušnou datovou zprávu zaručeným elektronickým podpisem

I. PŘIPOMÍNKY K JEDNOTLIVÝM ČÁSTEM / USTANOVENÍM NÁVRHU ROZHODNUTÍ:

I. K bodu II odst. (2) návrhu rozhodnutí o ceně

Požadujeme adekvátně prodloužit lhůtu pro uplatnění nových regulovaných cen pro terminaci v pevném místě.

Odůvodnění

Vzhledem k tomu, že se jedná o asymetrickou regulaci cen, kdy nově navržené ceny za terminaci v pevné síti jsou závazné pouze pro TCR (blíže též text II. Stanoviska a názory) lze předpokládat, že vyjednávání recipročních cen s operátory, kterým nebyla uložena cenová regulace, bude vyžadovat delší časové období.

II. K Odůvodnění

Společnost Telefonica Czech Republic, a.s. (dále také „TCR“) má následující připomínky:

Řádek 68 – 86

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) se v tomto odstavci odvolává na § 56 odst. 4 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), ve kterém je stanoveno, že „Úřad je povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmu subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí úřadu byla přinejmenším nákladová“. Ve smyslu § 55 odst. 2 Zákona má nákladově orientovaná cena zajistit návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednit příslušná rizika, včetně rizik spojených s investicemi do nových sítí.

V případě předmětného návrhu rozhodnutí o ceně za službu ukončení volání (terminaci) v pevném místě však navržená maximální cena nepokrývá ani náklady, a nemůže tak pokrýt ani rizika spojená s investicemi do nových sítí jak dokládá aktuální výsledek oddělené evidence nákladů a výnosů za rok 2011. Navržené ceny jsou několikanásobně nižší.

Dále v § 57 odst. 3 Zákona je stanoveno, že „Při uplatnění regulace cen vůči podniku s významnou tržní silou je Úřad povinen v rozhodnutí o ceně zohlednit investice provedené dotčeným podnikem, příslušná rizika a umožnit mu návratnost investic v přiměřeném časovém období“. Výše navržené ceny tedy nejenže nesplňují pokrytí nákladů, ale v žádném případě nezohledňují investice ani nezajišťují návratnosti investic, neboť jsou silně ztrátové.

To znamená, že **výše navržených cen není v souladu s principy a požadavky na regulaci cen stanovenou Zákonem.**

Navržené snížení maximální **ceny není ani v souladu s principy proporcionality stanovenými Zákonem.**

§ 5 odst. 4 Zákona stanoví, že „V rámci naplňování cílů uvedených v odstavcích 1 až 3 se Ministerstvo a Úřad řídí zejména zásadami nediskriminace, objektivit, technologické neutrality, transparentnosti a proporcionalit“.

§ 5 odst. 5 Zákona stanoví, že „Ustanovení tohoto zákona týkající se regulačních činností Úřadu v oblasti sítí a služeb elektronických komunikací je třeba v pochybnostech o jejich významu vykládat v souladu se zásadami uvedenými v odstavci 4.“

Podle § 56 odst. 4 Zákona Úřad je povinen při uplatňování cenové regulace brát do úvahy ochranu zájmů subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí Úřadu byla přinejmenším nákladová.

§ 57 odst. 1 a 3 Zákona stanoví, v případě, že analýza relevantního trhu souvisejícího s propojením nebo přístupem provedená podle § 51 Zákona prokáže, že tento trh není efektivně konkurenční zejména tím, že by mohlo docházet k uplatňování nepřiměřeně vysoké nebo nepřiměřeně nízké ceny v neprospěch koncových uživatelů, a jestliže by opatření podle § 51 odst. 3 písm. a) až f) Zákona nevedla k nápravě, je správní orgán oprávněn uplatnit regulaci cen na tomto relevantním trhu vydáním rozhodnutí o ceně.

Při uplatnění regulace cen podle odstavce 3 § 57 Zákona vůči podniku s významnou tržní silou je Úřad povinen v rozhodnutí o ceně zohlednit investice provedené dotčeným podnikem, příslušná rizika a umožnit mu návratnost investic v přiměřeném časovém období.

Z požadavku zákona na proporcionalitu regulace a z ustanovení § 57 Zákona, který zakotvuje cenovou regulaci jako opatření krajní, které je možné použít, pouze je-li prokázáno, že ostatní regulatorní opatření by nevedla k nápravě (identifikovaného problému), vyplývá, že nástroje použité k dosažení stanoveného cíle musí být jednak nutné a jednak nejméně zatěžující. To znamená, že je třeba realizovat jen minimum nutné k dosažení cíle.

Stanoveným cílem, kterého má být v tomto případě dosaženo, je řešení problému, definovaného v rámci analýzy trhu č. 3 (Opatření obecné povahy analýza trhu č. A/3/10.2009-13), tedy eliminace rizika uplatňování nepřiměřeně vysokých cen na relevantním trhu 3, tedy nepřiměřeně vysokých cen terminace v pevném místě.

Za minimum nutné k dosažení tohoto cíle lze považovat uplatnění metodiky LRIC plus. Naopak, **důsledky vyvolané** (nebo snad dokonce cíle sledované) **uplatněním metodiky pure LRIC** v oblasti investičních rozhodnutí operátora a v oblasti cenotvorby na maloobchodní úrovni, **jdou daleko za rámec nezbytného minima zásahu do podnikatelské svobody regulovaného subjektu** (společnosti TCR) **ve vztahu k definovanému cíli**.

Řádek 87 -122

Uplatnění principů uvedených v Doporučení pokládáme za neslučitelné s právními předpisy České republiky, zejména se Zákonem. Doporučení komise evropských společenství není závazným předpisem, který by musel striktně národní regulační orgán dodržet, a proto považujeme použití metody pure LRIC za neoprávněné. Úřad však novou maximální cenu navrhl právě na základě rámcové metodiky uvedené v Doporučení, tj pure LRIC, která není slučitelná s pravidly uvedenými v Zákoně. Úřad nikde v odůvodnění nevysvětluje z jakého důvodu aplikoval pro stanovení nové maximální ceny za terminaci v pevné síti principy právně nezávazného dokumentu (tedy Doporučení), ale pouze bez jakéhokoli bližšího vysvětlení konstatuje, že provedl výpočet v souladu s Doporučením. Tímto postupem jsou náklady TCR v mnoha směrech zásadním způsobem zkresleny (nejsou zahrnuty veškeré náklady související s poskytováním služby terminace v pevné síti) a podle názoru TCR tak **Úřad postupoval v rozporu s ustanoveními Zákona**. TCR považuje výši navržené maximální ceny za neadekvátní, neodpovídající skutečnému vývoji nákladů a neumožňující ani návratnost dříve a nově vložených prostředků.

V důsledku přijetí principů uvedených v Doporučení může dojít ke zvýšení ostatních nákladově orientovaných velkoobchodních cen (regulovaných i neregulovaných), ale i maloobchodních cen jiných služeb (např. originace, datové služby, IPTV, širokopásmového přístupu, pronájmu infrastruktury), a to o

náklady, které se dle principů modelu pure LRIC nezahrnují do velkoobchodní ceny za terminaci v pevné síti, např. velká část nákladů na přenosové trasy a společné náklady.

Při dodržení principu Doporučení, tj. přidělování pouze nákladů, jež souvisí i s provozem, nejprve k jiným službám než je velkoobchodní služba za fixní terminaci s tím, že pouze zbytkové náklady se mají přiřadit velkoobchodní službě terminace v pevné síti, dochází k narušení principu příčinné souvislosti a k deformaci cen jednotlivých služeb. Pokud by principy pure LRIC byly přijaty pro všechny ostatní velkoobchodní služby, pak by vznikla zcela absurdní situace, kdy většina fixních (zejména síťových) a společných nákladů nemohla být zahrnuta do nákladové/cenové kalkulace žádné z velkoobchodních služeb. Neuhrazené náklady by bylo nezbytné zahrnout do nákladů na maloobchodní služby.

Použití metody pure LRIC bude zákonitě vytvářet disproporci mezi cenou za terminaci v pevné síti a originací v pevné síti, popř. mezi jinými službami. Důsledkem bude, že ceny za originaci nebo jiné služby, na které bude přenesena nákladová zátěž ze služby terminace, budou muset být neoprávněně vyšší.

Realokace nákladů z jedné služby do druhé nemá žádné ekonomické opodstatnění a bude znamenat znerovnoprávnění postavení operátorů na trhu, neboť skutečné náklady se nesníží a operátoři bez vlastní infrastruktury (beneficienti regulovaného přístupu) budou neoprávněně zvýhodněni, což ve svém důsledku vytváří preferované a tudíž diskriminační hospodářské postavení jednotlivých operátorů a ekonomicky neopodstatněný stimul pro vstup na telekomunikační trh. Důsledkem razantního snížení cen za fixní terminaci může být rozkolísání celého telekomunikačního trhu na velkoobchodní i maloobchodní úrovni.

Podle TCR principy modelu pure LRIC nezajistí efektivní návratnost vložených prostředků, a to zejména z důvodu, že model:

- vychází pouze z technologie NGN, i když by implementace takové sítě byla pro společnost Telefonica v krátkodobém a střednědobém horizontu značně neefektivní,
- nezohledňuje postupný vývoj technologií. Model by měl vycházet ze skutečně používané technologie (PSTN). Pokud je požadavkem modelovat NGN, pak by se měl vytvořit jiný model, který by zohlednil postupnou transformaci PSTN na NGN v investičně rozumném období tak, aby byla zaručena návratnost vložených prostředků,
- nezohledňuje skutečný počet přístupových bodů do sítě, neboť počítá pouze se dvěma body, i když dle platné legislativy je počet číselových oblastí výrazně vyšší,
- nezahrnuje velkou část nákladů na přenosové trasy,
- nezahrnuje společné náklady.

Podle TCR nákladová metodika uplatněná Úřadem (pure LRIC) není přiměřená řešení soutěžního problému, který analýza relevantního trhu identifikovala, což byl vývoj cen na velkoobchodním trhu. TCR je přesvědčena, že nákladová metoda LRIC plus je postačující k řešení soutěžního problému a zároveň splňuje i podmínku přiměřenosti a více respektuje ustanovení Zákona.

S ohledem na skutečnost, že průměrná cena za minutu volání z fixní sítě postupně klesá, je účastník řízení toho názoru, že správný orgán by měl přihlédnout k podstatě soutěžního problému na předmětném relevantním trhu a uplatnit regulaci maximální ceny založenou na nákladové metodice LRIC plus.

Vzhledem k výše uvedeným argumentům **TCR nesouhlasí s novou výší maximálních cen a tím ani s použitím modelu pure LRIC pro stanovení nových maximálních cen za terminaci v pevných sítích a**

považuje za zcela legitimní požadavek stanovit cenu za terminaci v pevné síti i nadále dle metodiky LRIC plus.

II. STANOVISKA A NÁZORY K NÁVRHU ROZHODNUTÍ: (Český telekomunikační úřad k uplatněným stanoviskům a názorům přihlédne při konečném znění opatření, avšak nevypořádává je)

Princip symetrie cen za propojení v pevné síti byl Úřadem deklarován a odůvodněn v analýze trhu č. A/3/10.2009-13, stejně jako závěr Úřadu uplatnit regulaci cen pouze vůči jednomu podniku s významnou tržní silou. Je však potřeba si uvědomit, že Úřad nyní navrhuje snížit maximální cenu za terminaci v pevném místě jednorázově o cca 76 %. Je zcela zřejmé, že ostatní operátoři budou silně motivováni, aby toto razantní snížení do cen fixní terminace plně neuplatnili nebo úpravu cen alespoň co nejdéle odkládali. Za této situace považuje TCR uplatnění cenové regulace pouze vůči jednomu SMP subjektu nadále za naprosto nerealistické. Jednostranné vynucování takto razantního snížení cen pouze ze strany TCR je ve flagrantním rozporu se zásadou nediskriminace, zakotvenou v § 5 odstavce 4 Zákona. V této souvislosti je třeba rovněž připomenout, že záměr Úřadu uplatnit cenovou regulaci pouze vůči jednomu SMP subjektu ostře kritizovala Evropská komise a symetrie cen za terminaci v pevném místě plně odpovídá dnešní regulatorní „best practice“ v rámci EU.

TCR proto vyzývá Úřad, aby před úpravou maximálních cen za službu terminace v pevné síti pečlivě vyhodnotil situaci na tomto relevantním trhu a k případným úpravám cen přistoupil až po té, kdy budou vytvořeny předpoklady pro vymahatelnost symetrických cen u všech operátorů s významnou tržní silou na relevantním trhu č. 3.